

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
 staar i Folketingets Udvalgsbetænkning,
 hvad jeg maaske maa have Lov til at læse
 op:

„Ifølge Ændringsforslagets § 3 indskyder Staten en frisk Aktiekapital paa 50 Mill. Kr. i Banken, idet det samtidig foreskrives, at Ministeren for Industri, Handel og Søfart har Pligt til at søge dette Aktiebeløb afhændet bedst muligt, mindst til Pari.“

Saa fortsættes der:

„Vilkaar og Tidspunkter, paa hvilke Afhændelse skal ske, forudsættes fastsat efter Samraad med Bankens Ledelse, ligesom Ministeren har erklæret sig villig til at forhandle om disse Forhold med en efter nærmere Aftale mellem Ministeren og Rigsdagens fire store Partier tilvejebragt Repræsentation paa 4 Medlemmer.“

I Henhold dertil er der ogsaa handlet. Thi der er ikke nu af Regeringen, som jeg har sagt, taget nogen Bestemmelse om hverken Tidspunktet eller Vilkaarene for en Afhændelse; men Regeringen vil sælge, naar Forholdene maa anses for at være egnede derfor, og saa vil naturligvis jeg, hvis det er mig, der til den Tid er Minister, ogsaa overholde det, som den daværende Minister er gaaet ind paa. Men der er ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte, Tale om, at Bankraadsformanden skulde være rejst til England for at foretage sig noget i den Retning. Nej, Bankraadsformanden var af andre Grunde i England, saaledes som jeg ogsaa mener at have udtrykt mig, og da han var i England, har han foretaget en foreløbig Orientering med Hensyn til, hvorledes det eventuelt vilde stille sig, hvis Regeringen skulde bestemme sig til at sælge Landmandsbankaktierne. Men Tidspunktet og Vilkaarene derfor har der ikke været Tale om. Der har overhovedet ikke været Tale om en direkte Forhandling derom, saaledes som jeg har udtalt, da jeg første Gang havde Ordet her i Dag. Altsaa, Salgsforhandlinger har ikke fundet Sted.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var dernæst inde paa Spørgsmaalet om Privatbanernes Vederlag til Statsbanerne for Tilslutning til Statsbanestationer. Hvad jeg gjorde Rede for forleden Aften, var Forhandlinger, der har været ført i 1924, og hvorunder der blev givet Tilsagn om, at Spørgsmaalet om Nedsættelse af disse Tilslutningsafgifter skulde blive taget op til Undersøgelse og Overvejelse. Dette skete ogsaa i 1927, og jeg tror, vi er i saa Hen-

seende i Orden med samtlige Privatbaner paa en enkelt nær. Men naar det ærede Medlem spørger mig, om jeg er rede til Forhandling, maa jeg sige nej, det er jeg ikke. Vilkaarene fastsættes i Henhold til Koncessionerne og Loven af Ministeren, og det har efterhaanden Banerne ogsaa bøjet sig for. Det er i Virkeligheden ogsaa forholdsvis lave Afgifter, Statsbanerne forlanger, og de staar aldeles ikke i Forhold til, hvad det vilde koste Privatbanerne at drive deres egne Stationer. Jeg har i det sidste Møde inden Rigsdagens Hjemsendelse i Fjor overfor Finansudvalget erklæret mig villig til at gøre Rede for disse Spørgsmaal, og det staar jeg selvfølgelig ved. Der er i Sommer blevet foretaget ret grundige Undersøgelser vedrørende Privatbanernes Forhold i det hele taget, men Statsbanerne vil ikke med min Billigelse kunne faa mindre Tilslutningsafgifter end dem, de for Tiden faar. Det vilde være uretfærdigt overfor Statsbanerne, og det vilde være paa en ganske urimelig og uligelig Maade at give Tilskud til de enkelte Privatbaner, der har Tilslutning til Statsbanestationer. Saa vilde alle de Privatbaner, for hvilke dette ikke er Tilfældet, ogsaa kunne komme og forlange Tilskud, og noget saadant tog jeg bestemt Afstand fra forleden Dag.

Udenrigsministeren (Moltesen): Det ærede Medlem Hr. P. Munch var ikke tilfreds med mit Svar paa hans Henstilling om, at Udenrigsministeriet skulde foranledige Protokollen af 17. Juni 1925 ratificeret. Jeg kan ikke give et klarere Svar, end jeg gav, idet jeg svarede ja dertil.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch mente fremdeles, at mine Udtalelser om Delegationens Sammensætning ved Folkeforbundet var gaadefuld Tale. Jeg sagde, da jeg havde Ordet forleden Dag, at jeg regnede det for en værdifuld Ting, at vi i Kommissionerne havde Ekspertes, saadan som vi f. Eks. i Aar havde General Birke som Ekspert i tredje Kommission, da jeg af Erfaring, som Medlem af denne Kommission, vidste, hvor svært det var i mange Spørgsmaal af rent teknisk Art, naar man ikke var Ekspert. Men saa tilføjede jeg: jeg vilde ønske, at vi herhjemme kunde faa en Delegation, der foruden de af Rigsdagen udpegede Medlemmer ogsaa havde Ekspertes. Det er en Maade, jeg kunde tænke mig Delegationen sammensat paa, men for øvrigt er det min Mening, at dette Spørgsmaal bør drøftes i det udenrigs-